

Från allmänheten.

Ett tack.

En som är född och levat en del av sina ungdomsår i Hellvi vill härmed bringa ett varmt tack till alla dem, som på ett eller annat sätt bidragit till att vår kära gamla sockenkyrka blivit restaurerad så vacker, att knappast någon vågat tänka att det varit möjligt. — Helgedom var det ord, som först kom själens finaste strängar att dallra vid anblicken av allt det vackra, som blivit utfört i det äldriga templet.

"Från fader är det kommet, till söner skall det gå", kan tillämpas även här. Sjuhundra år ha flytt sedan denna helgedom först öppnade sina portar för en menighet, som där trädde in för att sjunga den eviges lov. Därute i de dödas fridfulla gårdar vila de okända namnlösa för oss nutidens barn, men de allra flesta av dem hade dock sin högsta fröjd i att under en stilla stund lyssna till det eviga livets ord och deltaga i sängen till hans ära, som lever från evighet till evighet. Vi sena tiders barn med vår oroliga, irrande ande, som likna skrämde fåglar utan bo och hemvist, må det förunnas oss att en liten stund glömma allt, som smutsar själens vingar, och i helgedomens frid njuta av allt det stora och sköna av gammal kärnfrisk kristendom, som gömmes under våra månghundraåriga Gotlandskyrkans valv. Bland dem intar Hellvi kyrka en av rangplatserna i många avseenden. — Därför ett tack till Eder alla, som på något sätt bidragit till att då vår gamla kyrka åter slår upp sina portar hon på ett värdigt sätt tolkar psalmens ord: "Sjung, min själ, den eviges ära!".

Karl Segerdahl.

Till Bungemuseet!

På söndagen den 10 är, som vi alla genom annonsering veta, Bungemuseets jubileumsfest. Vi gotlänningar borde alla känna oss en smula stolta över att bland oss äga en sådan samling av forna tiders byggnader, husgeråd, redskap, verk och inrättningar av allehanda slag, som Bungemuseet har att uppvisa. Vilken energi och uppoffring i tid och pengar ett sådant arbete att samla och ordna allt detta kräver, torde endast den känna, som i någon mån sysslat med hembygdsvård. Om vi därtill besinna, att allt detta arbete är utfört av en enda person, kan ingen avundas honom i hans strävanden. Det händer, att resande fara långa vägar för att se detta museum, och sannerligen är det vart tagas i betraktande. Gotlänningar här på södra Gotland bege sig ofta i sällskapsresor av dit för att se och höra. Borde vi då icke vid detta tillfälle, då museet är berett att mottaga, göra en "folkvandring" dit nu om söndag, liknande den som midsommardagen 1923 gjordes till den stora spelmans-tavlingen å Lojsta slott? Jag är säker på att vi bli väl mottagna, helst som vi på samma gång kunde räcka museet en hjälpsam hand genom erläggande av inträdesavgiften. Programmet vid festen är ju också enbart vårt sitt inträdespris, och då man därtill för samma belopp får bese museets samlingar, hör ej avgiften avskräcka. Genom vårt besök uppmuntra vi ledningen vid museet och visa, att vi intressera oss för förädernas insats i tillvaron, varför utan vi äro tämligen rotlösa. Vad generationer strävat för och byggt, är vår sak att värda och bygga vidare på och intressera oss för.

Hembygdsintresserad sudergute.

P. S. Då artigheten mot Bungemuseets jubileumsfest torde fordra, att den i likhet med övriga hembygdsföreningsfester hedras med besök av trafikpolisen inkognito, vill jag härmed uppmana samtliga besökande chaufförer och cyklister att förse sig med den utrustning, som till yrket lagligen hör, såväl körkort som tillståndsbrev och ringklockor på cyklarna för att inte efteråt behöva utbrista i okvädinsord mot vederborande arrangörer.